

У пошани
до піонерів —
лицем
до молоді!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК



SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація
"Свобода", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07308
424-0237
424-0807
УНСотел: 424-8740
Тел. з Нью Йорку:
Барді 7-4125
УНСотел: Барді 7-5337

РІК LXXVII. Ч. 202. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК, ЧЕТВЕР, 5-го ЛИСТОПАДА 1970 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, NOVEMBER 5, 1970 No. 202. VOL. LXXVII.

ВИСЛІД ВИБОРІВ НЕ ПРИНЕСЕ БІЛЬШИХ ЗМІН У КОНГРЕСІ; В НЬО ЙОРКУ ПЕРЕМОГЛИ РОКЕФЕЛЛЕР І БОКЛІ, В НЬО ДЖЕРЗІ ВІЛЛІАМС; ГЮБЕРТ ГОМФРІ ЗНОВУ СЕНАТОРОМ

— РОТОТКІ ВІСТІ —

Середа, 4 листопада 1970

В АМЕРИЦІ

НА НАРАДАХ НАТО У БРЮССЕЛІ представник З-СА, секретар транспорту Волп, запропонував укласти міжнародний договір, за яким було б заборонено занецишувати моря й океани нафтоналивними танкерами. Тепер такі танкери набирають для баласту рештки оливи та воду, забруднену здебільшого нафтовими відходами, і при потребі випускають все те в океан.

УРАД ЗСА ВИРІШИВ ЗЛІКВІДУВАТИ три наукові бази в Чилі, які підлягали безпосередньо Пентагону й займалися вивченням метеорологічних даних та атмосфери на великих висотах. Рішення про ліквідацію цих баз винесено тому, що президентом Чиле був обраний марксист. Згадані бази були підпорядковані Повітряним Силам ЗСА.

ІНСТИТУТ ДОСЛІДІВ ГАЛЛУПА повідомив, що він опитував майже півтори тисячі родин у різних районах ЗСА, і більшість запитаних висловилися за повне виведення американських військ із В'єтнаму в кінці 1971 року та за урядове здійснення контролю над заробітками й цінами на товари. Відповіли на запитники приблизно 70% усіх опитуваних.

У ТРЕНТОНІ ЗНОВУ ВІДЧИНИЛИШЬ ШКОЛИ, після майже одностороннього перерви, викликаного расовими заворушеннями. Поліція й тепер посилено патрулює біля шкіл, до яких першого дня прийшли приблизно лише 30% учнів. Посадник Трентону А. Голланд трохи полегшив гострі розпорядження в місті, зокрема дозволив молоді понад 21 р. життя перебувати на вулицях міста не до 9 г. вечора, як було дотепер, а до 11-ї ночі.

ШЕСТИЧЛЕННА КАНАДІЙСЬКА ДЕЛЕГАЦІЯ В ПЕКИНГУ розпочала підшукувати відповідні місця для відкриття канадської амбасаді в столиці червоного Китаю. Делегация під проводом уповноваженого в справах консуляту Д. Фразера тепло привітав високий чиновник із міністерства зовнішніх справ. Уряд Мао Тзе-дуня запропонував канадцям кілька районів, де вони можуть обладнати свою амбасаду.

МАЛИН РАДІОАКТИВНИЙ ОСАД було знайдено в пустелі в Колорадо, поблизу споруд для атомових випробувань. Осад плітоній знайдено за яких 15 миль від військової бази. Плутоній використовується при випробуваннях водневих бомб. Землю з радіоактивними осадками задовільно й відповідно перероблено, щоб плутоній не випромінювався й не затруїв більшого району.

НА СУДІ У ФРЕСНО, КАЛІФОРНІЯ, прокурор домагався карі смерті для підсудної 34-літньої Луїзи Торсен. Підсудну обвинувачено в злочинному вбивстві її чоловіка, 32-літнього мільйонера, який любив колекціонувати вогнепальну зброю. Але представник оборони заявив, що вона вчинила вбивство „в самообороні“.

У СВІТІ

ФРАНЦІЯ ПІДТРИМУЄ Західно Німеччину в її переговорах з Польщею про нормалізування відносин між ними. Західно - німецький міністер закордонних справ Вальтер Шеель відвідує у Парижі розмови з французьким міністром закордонних справ Морісом Шуманом перед своєю від'їздом до Варшави, де вірогідно буде підписаний німецько - польський договір. Західна Німеччина заявила вже готовність визнати західний кордон Польщі на ріках Одри - Ніси. Франція підтримує також Західно Німеччину в переговорах з комуністами щодо Західного Берліну.

ІТАЛІЙСЬКІ КОМУНІСТИ НАВ'ЯЗУЮТЬ безпосередні зв'язки з китайськими комуністами. Донедавна одні з одних ставилися ворожо, бо італійські комуністи займали союзна становище супроти Пейпінгу. Комуні - китайський уряд довго зважився на ухвалення візи італійським комуністам, але тепер признав візу одному з редакторів комуністичного щоденника в Римі „Л'Уніта“, Альберто Яковелло, та його дружині Марії Макчічі, яка є комуністичною посолкою в італійському парламенті. Вони виїхали через Москву до Пейпінгу з 45-тиденними відвідин.

В СТОЛИЦІ ПІВДЕННОГО В'ЄТНАМУ САПГОНІ ПРОГОЛОШЕНО значні поліпшення для американських воїнів, які хочуть відвідати свої родини в Америці. Хто з них прослужив найменше чотири місяці у В'єтнамі — зможе дістати для таких відвідин двотижневий відпустку, — користуючись військовим літаком, якщо буде там місце, або звичайними пасажирськими літаками. Не устійнена ще справа оплачування квитка: найдешевший квиток для воїна з Сайгону через Гонг Конг і Сан Франсіско до Нью Йорку і назад коштує 935.00 дол., якщо він подорожує приватно, не у військовій службі.

ДО ВАРШАВИ ВЕРНУВСЯ вже президент Польщі Марйан Спихальський з тілом убитого три дні тому на летищі в Карачі у Пакистані польського віце - міністра закордонних справ Зигфрида Вольяка. Спихальський заявив тільки, що він сподівався, що світ довідається правду про той атентат після пересудування винуватця пакистанськими властями.

ПАКИСТАНСЬКІ ВЛАСТІ ОСКАРЖИЛИ винуватця атентату проти польського президента Маріяна Спихальського в убитості та намаганні убивства: коли винуватець Мохаммед Ферозі Абдуллах, найхак вантаним авто на групу польських і пакистанських достойників на летищі в Карачі, то згинув польський віце - міністер закордонних справ Зигфрид Вольяк і три інші особи, а кілька було поранених. Двох старших поліції покарано звільненням з праці під закидом занедбання засобів безпеки на летищі. Винуватець, мабуть, несповна розуму.

ПОМЕРЛА СЛ. П. ПАНИМАТКА ЛЮБОВ ШЕВЧУК Нью Йорк. — Паніматка Любов М. Шевчук, учасниця Визвольних Змагань у 1917-20 рр., відійшла у вічність на 74-му році життя 3-го листопада. Паніматка відбудеться 5-го в четвер о 7-й г. в похоронному за-

Уже перші підрахунки голосів у виборах, що відбулися у вівторок 3-го листопада вказують виразно, що вислід виборів не принесе більш-менш змін у Конгресі ЗСА та що демократи затримують свою більшість як у Сенаті, так і в Палаті Репрезентатів. Крім цього, демократи здобули кілька нових губернаторських постів. Ще немає кінцевих підрахунків усіх голосів, але підраховані потверджують перед вибірчі припущення, що в Америці приходить зворот до консерватизму, хоча найменше не виявляється дальший розвиток лібералізму. До найбільш замітних належить вислід виборів в імперіальному стейті Нью Йорк, в якому губернатор Нелсон Рокефеллер великою більшістю голосів переміг свого демократично-ліберального опонента Артура Голдберга, а консервативний кандидат на сенатора Джеймса Боклі переміг більшістю 150.000 голосів свого демократичного суперника Ричарда Оттінгера та ліберально-республіканського кандидата Чарльса Годелла, якому Республіканська партія не тільки не допомогла, але проти якого одверто виступив віце-президент Егню. В сенаторських змаганнях в стейті Нью Джерзі вигідно переміг дотепершній демократичний сенатор Геррісон Вільямс, проти якого кандидували республіканець Нелсон Тросс. Одну з найбільш перемог здобули республіканці в стейті Коннектикат, де республіканський кандидат на губернатора Томас Мексікл переміг демократичного кандидата Емілія Дадларіо і також республіканський кандидат на сенатора Ловел Вікер переміг своїх демократичних і незалежних суперників о. Джозефа Додфі, який є головою відомої організації Американці за демократичну акцію, та дотепершнього довготривалого сенатора Томаса Дадда. Повинні 16 років Коннектикат був під демократичною контролю. Але, здобувши перемогу в Коннектикаті, республіканці втратили її частинно в Пенсильвенії, де переміг демократичний кандидат на губернатора, хоча республіканський сенатор Гю Скотт задержав свій пост. До найзамітніших республіканських перемог зараховують вислід виборів в Теннесі, в якому перемогли республі-



Джеймс Л. Боклі

канські кандидати на губернатора і сенатора, які кандидували найвиразніше на платформі тепершнього Уряду президента Ніксона. Вже з перших підрахунків голосів виходило, що демократи здобули всім нових губернаторських постів, а втратили два. Між ними, що програли, є губернатор Артур Голдберг, брат переможного ньюйоркського губернатора Нелсона Рокефеллера. У Міннесоті знову здобув своє попереднє місце в Сенаті колишній віце-президент і в останніх виборах кандидат на президента Гюберт Г. Гомфрі. В Мессачусетс виграє у виборах сенатор Едвард Кеннеді, а в Мейні сенатор Москі. В Огайо губернаторську перемогу здобув Джон Гілліган, перемігши республіканця Клавда. У Флориді перемогли демократи.

Усі засоби інформації, зокрема телевізійні і радієві станції 3-го листопада уже в ранніх вечірніх годинах беззастанно передавали інформації про перебіг та підсумки виборів. Користуючись компютерами, вони часто наперед заповідали перемогу одного чи другого кандидата. У східній стейті та найбільш хапливою належали вибори в стейті Нью Йорк, бо їх вислід вважалося до деякої міри за показник настроїв у країні та передвісника вислуду президентських виборів в 1972-му році. Коментуючи перемогу консервативного кандидата на сенатора Джеймса Боклі, коментатори виразно загадували, що до його перемог поважаю причинилися етнічні групи.



Нелсон Рокефеллер



Гаррісон А. Вільямс

Кіцок, Боровський і Попович програли, Заброський ще не знає

У цьогоорічних виборах було чотирьох кандидатів українського роду: Михайло Кіцок з Пенсильвенії і Олександр Заброський з Ілліной, що кандидували до Конгресу ЗСА, та Віктор Боровський з Дітроїту і Ричард Попович з Рочестеру, що кандидували до стейтських легіслатур. В середу, 4-го листопада рано, як це число „Свободи“ починало друкуватися на пресі, одержано телефоном повідомлення, що Михайло Кіцок, Віктор Боровський і Ричард Попович були переможені їхніми суперниками. В тому ж часі ще не було кінцевого вислуду виборів в Ілліной; скотактований телефоном проф. Мйрон Куропас міг тільки ствердити, що між Заброським і його суперником є дуже мала різниця голосів.

ЗСА і СССР розпочали ділові переговори про обмеження атомової зброї

Гельсінкі. — У столиці Фінляндії розпочалися у вівторок 3 листопада ц. р. ділові переговори між ЗСА і СССР про обмеження атомової зброї, як пач припинення перемогів в атомовому зброєнні. Попереднього дня відбулося тільки формальне, церемоніальне відкриття тих переговорів. Те перше ділове засідання тривало 55 хвилин й обмежилось до відчитання декларації обох делегацій, при чому англійський текст, що його відчитав голова американської делегації Джералд Смит, директор державної Агенції для справ контролю над зброєнням і роззброєнням, був перекладений на російську мову, а російський текст советського віце-міністра з а к ордонних справ Владимир Сомінов, був перекладений на мову англійську. Після того відбулася ще півгодинна „приватна“ розмова. Зі твердженням газет, Джералд Смит повторив засади меморіалу, що його американська делегация зголосила була

1971 РІК — ЮВІЛЕЙНИЙ РІК ЛЕСІ УКРАЇНКИ

25 лютого 1971 року сповниться сто років з дня народження найвидатнішої української поетеси і громадської діячки Лесі Українки (Лариси Косач-Квітки). Леся Українка зайняла в українській літературі місце поруч Тараса Шевченка та Івана Франка і своєю творчістю у значній мірі причинилася до оформлення душовості українського народу та до поширення і скріплення серед нього національної свідомості та гордості. Творчість Лесі Українки, як і творчість Шевченка та Івана Франка, по сьогодні є дороговказом для всього нашого народу у його змаганні за національну волю й політичну незалежність.

Сторіччя з дня народження Лесі Українки — велике свято всього українського народу в Україні та за її межами. Це теж видатна подія в культурному житті цілого людства, бо ідеї та ідеали, які голосила за неї змагалася Леся Українка, є ідеями та ідеалами всіх тих, хто цінить свободу та гідність людини і народів.

Щоб відмічувати цих великих роковин мало загальноукраїнський характер у усіх країнах нашого поселення, Президія Секретаріату Світового Конгресу Вільних Українців проголошує 1971 рік — ювілейним роком Лесі Українки та закликає всю українську громадськість та всі українські крайові організації й центральні репрезентації прийняти якнайактивнішу участь у підготові та переведенні ювілейних святкувань.

ПРЕЗИДІЯ СЕКРЕТАРІАТУ СВІТОВОГО КОНГРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

Нью Йорк, 25 жовтня 1970

В-во „Червона Калина“ перевидало працю Михайла Лозинського „Галичина“

Нью Йорк. — Відоме й заслужене із своїх видань на рідних землях і на еміграції видавництво „Червона Калина“ перевидало цінну працю видатного українського політика й науковця д-ра Михайла Лозинського п. н. „Галичина в рр. 1918-1920“. Вперше була видана ця праця у Відні 1922 року, як п'ята книжка серії „Українська Революція: Розвідки і матеріали“, що її публікував за сприяння проф. Михайлом Грушевським Український Соціологічний Інститут. Перевидано цю працю на 240 сторінках у твердій полотноній оправі й на доброму папері. Відкривається це перевидання портретом автора д-ра Михайла Лозинського і короткою біо-бібліографією новою довідкою про нього, яку доту передавали до преси ніякі комунікати. Найперші коментарі підкреслюють факт, що на діловому тоні відбулася конференція, яка ніби не проходить в „сердечній“ атмосфері, не відбулося останнє напруження, що настало в американському - советських відносинах.

Російські хулігани нападають на студентів українців. — У Львові вбито українського студента Г. Косаченна

Балтмор, Мд. (УІС Смоло-скіп). — Тут одержано через Гельсінкі рад повідомлень про посилення терору хуліганів росія у відношенні до студентів українців у Львові. Індоктрinovани російськими шовінізмом і ненавистю до всього українського ватаги советської молоді нищать українські історичні пам'ятки, церкви, хрести та нападають на молоді, яка говорить українською мовою. В різних містах зареєстровано випадки, коли такі ватаги нападали на українських студентів та середньошкільників.

Один з таких випадків стався 7 лютого 1970 р., коли випускники 27-ої Львівської середньої школи влаштували свою традиційну товариську вечірку. Почувши з вулиці українські пісні, молоді бандили увірвалися до залу та в супроводі російської лайки почали бити збрану молоді. Частина молоді розбіглася, а організаторів вечірки, які ставали в

ЧИКАГО ВІДЗНАЧИТЬ ЦІЙ НЕДІЛІ ЛИСТОПАДОВІ РОКОВИНИ

В наступну неділю, 8-го листопада відбудеться в Авдиторії Шопена в Чикаго традиційні Листопадові Свят для відзначення Листопадового Чину з 1918-го року. Головним промовцем на цьому святі буде полковник Кость Мандзенко, учасник українських Визвольних Змагань. Влаштує це Свято Ліга Американців Українського Походження, яка є місцевим Відділом УККА, у співпраці з Українським Міжкомбатантським Комітетом в Чикаго.

В Чилі відбулася інавгурація марксиста д-ра Сальвадора Алленде Госсенса на президента

Сантьяго. — У вівторок 3 листопада ц. р. тут відбулася інавгурація д-ра Сальвадора Алленде Госсенса на президента Чиле. Д-р Алленде, марксист, був інавгурований після затвердження його вибору чилійським конгресом і з благословення провідників чилійської церкви. У своїй інавгураційній промові д-р Алленде закликав чилійський народ до праці й посвяти, щоб започаткувати „будування соціалізму“ в Чилі. Після закінчення урочистостей, проведений з усіма цивільними і мілітарними почестями, і в присутності полководця президента Едуарда Фрей Монтальви, д-р Алленде прийняв чужоземні дипломатичні делегации, включно із представником президента ЗСА Ніксона і місій з комуністичних країн, в першій мірі Північного В'єтнаму, Китаю і Куби, держав, із якими Чиле досі не мало дипломатичних зв'язків. Під час

прийняття делегаций д-р Алленде говорив всього яких 25 секунд з представником през. Ніксона Чарльзом А. Масром і потім прийняв на приватній аудієнції членів делегации комуністичної Куби. Безпосередньо після інавгурації, д-р Алленде в супроводі охлоків його прихильників на честь „товариша президента“ прибув до парламенту і склав там перед обома палатами присягу, що він буде „втримувати цілість і незалежність нації і дотримуватися та слухати конституції“. Новий президент, хоч і масон, взяв також участь в урочистому богослуженні в римокатолицькій кафедрі, після якого архисупіскоп Сантьяго кардинал Рауль Сільва Емрікез разом із представниками 25 християнських церков і одним рабіним уділяв йому і його урядові благословення. До сформованого д-ром Алленде 15-членного уряду увійшло трьох членів комуністичної партії.

У переговорах Західної Німеччини й Польщі виринули нові труднощі

Варшава. — До Варшави прибув з початком цього тижня західнонімецький міністер закордонних справ Вальтер Шеель для, здавалося, — останньої стадії переговорів про договір між Західною Німеччиною і Польщею, в якому були б визнані також західні кордони Польщі на ріках Одри-Ніси. Але, за твердженням газет, у нараді німецького міністра Шееля з польським міністром закордонних справ Стефаном Сидриховським виринули поважні розбіжності становищ. Міністер Шеель поставив вимогу, щоб у проблемі виселення осіб з колишніх німецьких земель, які після останньої світової війни дісталися Польщі, як „відіскані землі“, прийняти принцип злуки родин на гуманітарній базі. Польський міністер відмовився дискутувати про це, бо, мовляв, польські власті дозволили вже на виїзд 400.000 осіб, які хотіли переселитися до Німеччини за-

для злуки з своїми родинами, а всі дальші такі випадки — це внутрішні справи Польщі. Щодо визнання західного кордону Польщі на Одри-Нісі, то Західна Німеччина — заявив її міністер закордонних справ — готова зробити це, але вона не може поменшувати прав чотирьох великодержав, до компетенції яких належить остаточне визначення кордонів Німеччини. Тому ця справа мусить бути виключена в мировий договір, який врешті закінчив би формально війну і стосувався Німеччини, як цілості. Далі, західнонімецький міністер дав зрозуміти, що він не може підписати такого договору, який своєю стилізацією породжував би сумнівні й дав поштовх до полеміки в Німеччині, себто, іншими словами, дав зброю в руки опозиції тепершнього соціалістичного уряду Західної Німеччини, який спирається на більшість всього 4-ох голосів у парламенті.

СВОБОДА SVOBODA

FOUNDED 1893

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year \$18.00; six months \$9.50; three months \$5.00. For USA members monthly \$5.00.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Вибори — основа системи

Вибори з 3 листопада ц. р. потвердили ще раз давню відому правду, що найкращішою системою правління, найкращим державним устроєм — демократія. Це устрій дуже складний і, щоб правильно діяти, вимагає від нас народу політичної зрілості. Тому в багатьох азійсько-африканських державах, які постали в XX сторіччі в ході деколонізації, демократичний устрій не був успішним: в більшості з них прийшла там до влади військова диктатура. Бо власне диктатура, так би мовити, найпростіший спосіб правління: диктатор і його прибічники мають більшість, не турбуючись за думку і волю народних мас, а весь адміністративний апарат також наставляється згори. Але диктаторська система правління найменше триває, бо за владу йде безперервна кулісова боротьба. Політично-військовий апарат, на якому спираються всі диктатури, забезпечує владу доти, поки не підмуть його також течія народного невдоволення.

Демократія є тому найкращішою системою, що суперники за владу мусять боротися одверто, публічно, а долю їхніх амбіцій вирішує — народ. Загальні, рівні, безпосередні і тайні — а в деяких країнах це й пропорційні — вибори виключають закулісові змови, виключають чинники сили, які засіб приходю до влади. І сама влада строго обмежена реченнями, що їх визначає конституція. Не існує в демократичних країнах світу речення урядування президента понад сім років; в Америці, як відомо, цей речення обмежений чотирма роками, і цюнавіше двома календарями. Виборники з голови провінцій — в Америці етейтій, місць посадників і безліч інших становилих. А щоб досягнути будь-якого виборного становища — кандидати мусять здобути собі популярність своєю працею в громаді. Живучи в Америці, можна наочно перевірити вагість демократичних виборів. Тільки той, хто не знає американських відносин, може боятися успіху гасел про „революцію“: революція в Америці неможлива, бо вона зверталася би не проти якоїсь керівної верхівки, а проти самого народу, проти мас, які вибирають верхівку. Нисенітні твердження прихильників „революції“ в ЗСА найкраще заперечує факт зрілості американців, завдяки якій на чужому просторі країни панує спокій в дні виборів.

Здоровий відгомін

Багато дечого із тих жалів і докорів, що ми їх видивисмо і масмо у відношенні до себе самих, мають свої більше чи менше оправдані причини. Ніхто, жадна національна група в Америці, як і жаден народ не є без недомогань. А втім, наші взаємні докори і обвинувачення виглядають як невинна дитяча перепалка в порівнянні хоч би з тим, як самі себе малюють наші американські співгромадяни під час кожної виборчої кампанії.

Натомість за дуже позитивне явище треба вважати відгук нашої громади на різні справи і явища. Такі масові акції, як їх переводили українці в Америці впродовж хоч би останнього чвертсторіччя: акція допомоги жертвам війни, будова пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашингтоні, а в останніх роках українські студенти в Гарварді служать прикладом та викликають подив серед усіх інших груп.

Великий жал і шкода, що того самого сьогодні ще не можна сказати про таку переважну справу, як акція для патріархального завершення помісної Української Католицької Церкви, цюнавіше коли мова про доперішній результат тієї акції. Але в останньому часі також і на тлі цієї справи трапився випадок, відгук на який заслуговує на окрему увагу.

Масмо на думці відгук на опублікованого листа кардинала Євгена Тиссерана, в якому він не тільки займає негативне становище до справи патріархату УКЦеркви, але ще й дозволяє собі на нисенітні заваги на тему української історії і, кінці, висловлює „поучення“ українській католицькій ієрархії. Відгук на цей лист, що досі його одержано тільки в нашій редакції, напевно може піднести серце і душу. Пишуть католики і православні, пишуть євасеники і миряни, пишуть робітники і професіоналісти, кожний пише на свій лад, але навряд чи можна б мати і бажати собі більшого єдиномислія, як у цьому випадку зустрічається.

Лист кардинала Тиссерана однаково нисенітний, як і обидний та кривдливий для українців. Але, можливо, що і справді немає нічого-злого, що на добре не вишло б. Можливо, що нас треба часом вдатися якимось обухом по лобі, щоб нас спам'ятати та заставити до того єдиномислія та єдності, про яку пишемо вірші, співасмо і молимось. В кожному разі зрякований лист кардинала Тиссерана багатьох спам'ятань і повинен спам'ятати всіх.

ЗАГАЛЬНЕ ЧИ ОСОБИСТЕ?

Париж. — У Парижі закінчився процес Алена Жесмара в супроводі обсядженя поліцією половини міста, голосних, але малочисельних демонстрацій, кількох запальних бомб, 15 поранених поліцаїв і кількох соток притриманих, з яких 90% відразу ж випущено. А Жесмар отримав 18 місяців в'язниці.

Кільканадцять поранених поліцаїв, кілька десятків притриманих студентів — на Париж це нічого. Вісімнадцять місяців в'язниці — це також нічого в історії політичних процесів. Але вся преса говорить про цю подію, бо... Жесмар мав змогу полати на сторінках всієї преси те, за що його суджено: заклик до насильства і терору.

А. Жесмар — асистент фізико-математичного факультету Сорбонни. Мав 31 рік, одружений, одна дитина. Від 20-го року життя активний у лівих студентських організаціях. В часі „травневої революції“ 1968 р. був лідером „Пролетарської лінії“, згодом розв'язаною владою. Тепер виразно декларує себе маюстоєм і закликає до відкритої боротьби проти буржуазного устрою за „перемогу бідних над багатими“.

Судили його за те, що він в травні цього року виголосив промову, в якій закликав до „виходу на вулицю“, і чергового дня відбулася маніфестація... Тому оборона поклікалася на штучність процесу, бо ось, наприклад, навіть не арештовано відомого письменника Жан-Поль Сартра, що є головним редактором тижневика „Народна Справа“, в якому друкується не лише промова Жесмара, а й всі інші заклики до насильства. Тому говориться про „помістку за травень 1968 року“, бо славного Кола Бендіта вже забули. Сомажо також, лишався голосним тільки Жесмар.

На процесі оборона виставила своїх свідків. Вони говорили, що на заводі Пежо панує така експлуатація і такі умови праці, що робітник на конвеєрі не витримує 6 місяців. Інший оповідав, як на іншому заводі крадуть робітникам 5 хвилин відпочинку, на який вони мають право після кожної години праці. Це все правда, але говорити про злидні у Франції говорити про необхідність робітничого повстання — це повне перебільшення. На йкращий доказ, що в зв'язку з цим процесом не відбулося жадної, навіть найменшої робітничої демонстрації...

Очевидно, не відбулася тому, що Жесмар — маюст, і за нього не хоче битися компартія, ні від неї залежні робітничі синдикати. Але все ж це доказ, що проблема не в злиднях. Як не в злиднях проблема Квебеку й терору там, євасства міністра Ляпорта. Коли це можна сказати, що терористи Квебеку в більшості — сини робітників, то цього не можна сказати про країну лівіцію Франції. Вона в переважній більшості складається з си-

нів середньої класи, а то й її члени вже самі належать до середньої класи, як от Жесмар.

О. Шевріон, один із коментаторів лівої преси, перекидає проблему в зовсім іншу площину. Дуже дивно, але... особисту. Люди йдуть до терористичних організацій тому, що шукають, вартостей (для себе!), яких нема в демократичному й багатому суспільстві: фанатичної віри, жертв, явлів товариської відданості. Шукають заповнення душевного порожнечі, в якій живе сучасне багате суспільство.

З цієї точки зору демократія, як система плюралізму й свободи, не має що дати молодим людям, які шукають себе. Демократія, бо, — каже він, — створена для людей дорослих і відповідальних. Нервова молодь там себе не знаходить. Бо демократія вимагає відповіді на засадничі питання не від держави, а від громадян.

Коли глянути на сучасний світ, то треба признати багато раці авторів наведених вище думок. Адже страйк і вибори дали робітничій масі більше, як граната чи революція. Для цього вистачить подивитися на рівень життя у СССР — і все стане ясним.

У відомому світі, осягнувши добробут, людина й мотастся довкола його утримання. Мотастся до того, що перестасе шукати духовних вартостей, бо „на це нема часу“. Але одночасно відчуває духовну пустку, і шукає винного за це. Чи не те саме діється в українській кожному житті? Чи не зростає в нас добробут, не з'являється будьяких переслідувань і клопотів наш загаль переживає повну кризу авторитету, вважаючи відповідальними за нашу мертвечину всіх „провідників“? Сиди перед телевізором з усією родиною, наш громадянин нарікає, що не родиться у нас геніальні письменники й не видають книжок, які б його відірвали від того телевізора. Але він не каже, скільки він книжок купив, щоб підтримати літературну творчість, і не думає своїх дітей запровадити до літератури, бо „з неї хліба не їстимемо“.

Такі безвідповідальні шукання відповідального десь, власне не лише молоді, а й старі. Лише у молоді це множиться на нервозність молодого віку, на кризу, яку переживає вона разом з сучасним світом, у якій старші увійшли з цим рядом заборол, а молоді входить з голою душею, вразливою на кожний удар.

Думки О. Шевріона можуть бути дуже дискусійні, але над ними й нам не слід переходити до порядку денного. Навіть у стратегії нашої боротьби. Адже весь час вісті з рідних земель говорять про те, що й там найбільшим лихом є байдужість загалу, хоч він не має змоги вільного виразу. Остання відома нам праця В. Мороза „Хроніка опору“ явлас собою оскаржуваний крик проти байдужності

І. Витанович

ДУМКИ ПРО ПЛАСТОВИЙ КОНГРЕС ДРУГИЙ

(2)

Короткі й ясні рекомендації ідеологічної підкомісії. Критична конфронтація заложеня українського пластового руху з сучасними досягненнями в с людської культури й здобутків науки виявляє, що ці ідеїні заложеня „так само актуальні сьогодні, як вони були колись“. Тому основна рекомендація підкомісії „залишити їх незмінними і на майбутнє“, бож у тих заложенях вічні ідеї, „сперти так на нашій національній духовній субстанції, як і на вселюдських ідеалах добра і краси“.

Підкомісія Довкілля мала змогу з усіх найширших задач, проблематика її досліджень „найбільш сучасна, найбільш пекучо - актуальна“, та „найбільш для нас універсальна“. Г о л о в н и м завданням цієї підкомісії було проаналізувати всі фактори сучасного нашого постійного поселення серед іншонаціональних спільнот з їх соціальними конфліктами, зударями, культурними перетвореннями й шуканнями порушеної рівноваги — духовного й матеріального.

Ціллю підкомісії було дослідити вплив тих факторів, труднощі й можливості застатки безпеки проти негативних впливів й намітити успішні заходи виходу української людини. Можливості збереження національної ідентичності українців у діспорі — головний зміст праці й рекомендацій цієї підкомісії.

Тут набігас завага: окрім опублікованих у „Зеленому Книжечці“ заголовіків доповідей на семінарах й рекомендацій підкомісії, дуже важливим було б зберегти, якщо неможливо буде згодом повніше використати в ідеологічному журналі „Пластовий Шлях“, увесь матеріал досліджень підкомісії; зосібна переведені анкетні опитування, описи й відомлення, конкретні випадки з місць, протоколи дискусій і ін.

Важливу й тривку наукову вагість матиме добування до звітів й рекомендацій у „Зеленому Книжечці“ зібрана бібліографія матеріалів, які публікувалися в роках 1965-1970 у чужомовних й українських (головно в журналі „Пластовий Шлях“) виданнях, що ними користувалися Головна й крайові комісії ПЛД.

Після ось такого короткого погляду на ПЛД і на зміст підсумків його праці у „Зеленому книжечці“, не покликаний до критичних заваг, не буду дошукуватися недоліків, які в такому широкі запланованому, довготривалому, амбітному підприємстві мусіли бути, але про них найкраще знають самі його організатори й безпосередньо причетні особи. Хотілося б натомість пе-

ти інтелігенції в обличчя нисення культурних пам'яток, на що є засоби легального спротиву. І коли від такого суспільства, настільки байні (Закінчення на стор. 3-й)

не можуть не проскакувати, бо вони проскакують навіть в головах тих, що мають фільтрувати й затримувати. Пробижувана громадська думка стає великою силою в цілій країні, а в першу чергу в національних республіках, де її найсильніше „фільтрували“. Нині вона ще слаба, але вже відрізняє, хто вислужується, хто удає, що не помічає московського ярма на шії, а хто, не мрячась з колоніальним ярмом, стає на проїзній обрешетці й їхніми одновірцями мало-російської породи. Імперський в е л к о одержавному хакетстві на Україні з усіма нисеніями й тварей „моря“ народжена національна думка протиставить повніття національної гордості і чести.

Е. Сверстюк запитує: „Що ми витворили для свого народу на зміну настільки агітації проти релігійних вірувань і обрядів, старих звичаїв, традицій і свят, — тобто того, що колись мусь, перш за все, поважати чужинець, коли хотів помазати свою повагу до народу?“

Хоч Євген Сверстюк не виступав проти імперської колоніальної системи, він, посилянням на чужинців, вказує на заїд, які прийшли, щоб плондрувати національні скарби, руйнувати традиції, убивати животворче насіння історичної національної правди.

Витва ведеться в площині етики, національної гідності і людності, але в тії битві чується національно-політичний гук. Він зовсім інший, відмінний від протирежимових реформізмів росян, про які буде мова далі. До нас доходить скупі вісті, відомі ми того, і ми іноді розважасмо над подіями в Україні і в імперії. Доводиться чути чимало голося, що то все є наслідок потяглого переходу режиму від імперського до імперського.

І. Лучинський

МОСКОВСЬКІ ОБЛУДНИКИ

Загальні Збори ОН в Нью-Йорку схвалили 12 жовтня 1970 р. „програму акцію“ проти колоніалізму, яка упрямлює людність колоніальних країн у боротьбі за волю послугуватися „всіма потрібними засобами“, тобто не тільки словесним спротивом чи друкованим словом, але й зброєю. Во Загальні Збори ОН визнавали існування всього колоніалізму за „злочин“!

За цю ухвалу голосували 126 членів ОН, а проти неї тільки 5, в тому числі ЗСА і Великобританія. Промотором же цієї постанови був, мов на глум, СССР із своїми сателітами.

Ця ухвала закликає держави, що є членами ОН, давати моральну й матеріальну допомогу всім колоніальним народам, що борються за свою волю і незалежність. Представники народів, що борються проти колоніалізму, мають право брати участь у нарадах ОН чи їх міжнародних організацій у справах допомоги своїм протиколоніальним визвольним змаганням.

У постанові Загальних Зборів ОН є окремі уступ про те, як колоніальні держави мають трактувати арештованих членів визвольних протиколоніальних рухів: їх належить трактувати згідно з ухвалою Женевської Конвенції про воєннопонелених, не ув'язнювати їх, не знущатися над ними і не морити їх голодом.

СССР — типова колоніальна імперія. Її колоніями є всі неросійські „союзні республіки“, „автономні області“. Також і сателітні держави, як Угорщина, Чехо-Словаччина та інші, є колоніями Москви.

Отож зазначена ухвала Об'єднаних Націй упрямлює всі колонії СССР, в тому числі й Україну, розпочати чи продовжувати одверту боротьбу за звільнення від колоніальної залежності. Уряд СССР зобов'язаний випустити всіх в'язнів, що походять із неросійських „союзних“ республік, з тюрем і з концентраційних таборів. Україна має право вийти з тюрми народів, т. зв. СССР і відновити свою державну незалежність.

Совєтське „правосуддя“ діє в ЧСР

На 15 жовтня ц. р. був призначений у Празі перший судовий процес проти визначних журналістів і письменників, в таких особах: світовий шаховий майстер Людек Пахман, соціолог Рудольф Баттек, історик і впорядкування мережі й уніфікованого вишнього організації Суспільної Опіки; модернізування (й відмодернізування) загальної культурно-освітнього й головне шкільного українського значного секторів; урешті актуально — пекуча потреба об'єднаного плану та поділу праці (не кінцевого, бо трудного до „зведення під один дах“) у страшенно нескордированім, постарілім секторі української науки.

Та ось прийшла ще одна несподіванка: до заповідного празного процесу проти 8-ох прихильників чехословачського реформованого курсу Міжнародної Юридичної Комісії вирішила вислати до Праги свого представника як спостерігача. Ним є колишній швайцарський дипломат Антон Рой Ганд. Для нього вже запропоновано візу до Праги.

Тому не дивно, що цей процес у Празі відкладено. Як надовго — невідомо.

Але на цьому не кінець. Чехословачські сталіністи разом з їх совєтськими дорадниками підготовляють нові процеси.

СССР до 1984 року, що її видав в Амстердамі Фонд імені Герцена, Андрій А. Мальчик після факхової аналізи відносин в імперії, а зокрема стану на імперському шпилі партійної піраміди, приходить до висновку, що на будь-які ліберальні прояви уряд СССР піти не може, він нездбний на це. Деякі послаблення, що „подекуди мають місце в імперії, А. А. Мальчик пояснює „дружливим „(дружливим“) режимою, а не ліберальними політичними урядами. Трудявляння спричинює розладавність адміністративно-політичної машини і, як наслідок, приходять спорадичні зміни-політениня і деякі прояви свободи в окремих ділянках життя країни.

Імперська система більшовизму труклявлять

У своїй написаній в 1969 році брошурі „Чи проіснує

„Ми“ і „ви“

У той час, як похмурий міністер імперії обвинувачував ЗСА в імперіалізмі і утихас свободи в світі, в Калужі, провінційному місті Московщини, судили лєнінградського математика Рєзультат Пименова за „накопичення“. Засудили на п'ять років позбавлення волі. А з Владимирської в'язниці незадовго перед тим вивезли до концентраційних таборів суворого режиму українських в'язнів. І ніхто з чисельних „мировітєвців“ у залі ОН не наважисся запитати міністра закордонних справ імперії, який так багато говорив про мирну політику і свободу в світі, за що в його імперії судять і замиляють людей.

За кілька днів перед судом у Калужі в столицях більшовицького царства — кружляла серед населення відбитка діалогу між математиком і охоронцем імперського ладу В. Медведським (видання Самвидаву). Ця розмова відбувалася після

обшуку в помешканні вченого Р. Пименова, в якого знайдено „антисовєтський матеріал“.

Р. Пименов заявив імперському держкорміди Медведєву, що процеси, які досі мали місце в країні, „випликали зацікавлення в населення, збудили суспільну думку“. На це Медведєв відповів: „Чого ви хочете? Коли ви думаєте, що ми комусь кинемо, дозволимо говорити і писати все, що прийде в голову, то цього ніколи не буде. Ми цього не дозволимо. Звичайно, ми не такі сильні (вже — І. В.), щоб змусити всіх людей мислити однаково, але ми все ще доносиль сильні, щоб не допустити людей робити все те, що нам шкодить“.

Діалог цікавий тим, що 1. В ньому уважено протиставлення і протиріччя двох сил: ми — влада, ви — суспільство. Стверджено народження громадської думки. 2. В. Медведєв ненароком визнає послаблення режиму: „Ми не такі сильні“.

3. Вибір протиставлення

І. Вовчук

ПРО ВЕЛИКОДЕРЖАВНИЙ ЛЕМЕНТ РЕФОРМАТОРІВ

У своєму виступі на цюгоричних урочистостях ОН, в 25-ту річницю світової організації, міністер закордонних справ імперії — СССР, А. Громико заявляв, що Совєтський Союз у його політичному розвитку все, як і досі, „дуча за його інтернаціональною лояльністю“. Зло більшовизму з його антилюдністю, недотриманням будь-яких зобов'язань, ним же самим встановлених, стало „інтернаціональною лояльністю“. І як то не парадоксально на тому залі тримався його сила — до якогось часу...

А. Громико давно ходить імперського „миролюбства“ тії молотовсько-сталінської

догоди. Він не ступав чере

догоди. Він не ступав чере

ЛИЦЕМ ДО ВЕЛИКОЇ ЛЕСІ

(На маргінесі клівлендської вистави „Лісової пісні“)

Організоване українське жовтоцвітє подейбч оеанку не довго шукало назви своєму англійському виданню творів Лесі Українки. Взявша „Спйрїт оф Флейм“ — „Дух полум'я“. Така назва була простою обов'язковою для творів Лесі Українки. Цією назвою і книжкою українки не в Україні суці хотіли звернути увагу світу на нашу чеплюнку високого духового літання і глибокого переживання, щоб світ пізнав і визнав її досягнення, собі ж на користь, за все-світні, свої.

Поклонники Лесі Українки, мисткині Ліді Крушельницькій тут кредит і дячність, за те, що „Лісовою пісню“ в виконанні своєї ньюйоркської Студії Мистецького Слова так чудово ввела нас у царство Лесиною духа та її ідей.

Тисячка українців великого Клівленду й околиць йшла до неї, 11-го жовтня 1970, до аудиторії „Норманді гайскул“, очікуючи несподіваного — і те незвичайне дїстало. Старші й молодші, вже тут роджені, пережили глибоку казку про всеохоплюючу, всепрощаючу любов і вірність. — Цю квітку-домініканку, яку на кані народних вірувань так неперотливо вигалтувала Леся Українка в постанні своєї „Мавки“ (і яку, як окрему принадку, викарбував М. Черешньовський, на пам'ятник Лесі Українці).

Успіх Студії і її керівниці треба оцінити тим вище, що в дамоу випадку нелегкий пантаж драми-ферії привели нас не вправні професіонали: у списку дієвих осіб тільки одне прізвище (Михайло Яблонський — „Лісовик“) було позначено словом „актор Українського Театру Америки“, всі інші то учні й діти. З Чикаго, де Студія виступала попереднього вечора, довелося їхати до Клівленду без двох найменших виконавців („Злісний“), які з туги... заплили у своїх тамошніх бабусь...

Виконавці — то діти юнаків і юнок, з яких деякі самі ще майже дітьми їхали з нами за океан. Лідя Голука („Кіліна“), „Пропасія“ — це дочка спортсмена ньюйоркського УСК-У. Генка Голуки; Тарас Яремко („Лукаш“) — син сина віце-гомоградиня Яремка, та ін.

Честь і слава цим юним виконавцям, честь їхнім батькам за належне спрямування дітей! І, передусім, честь керівниці цього нелегкого підприємства, яка знаходить відвагу, час і сили парадизувати доволі чужі почитання долярового золотого тельця, протиставляючи йому духовий „храм Грала“. Частинка цієї честі посередньо спливає на ветерана Йосипа Гіряка в якого б, Студія Ліді Крушельницька довго працювала, та на приваду на виставі п. Славу Барнич, під якою проводом ставля перші кроки в організації Я. Андрюховичем драматичному гуртку, в Станіславові.

Говорити про гру виконавців в умовах захоплення самим твором важко. Все ж, сама Леся Українка мабуть гратулавалася б Наталці Чумі за таку креацію ролі „Мавки“. Тарас Яремко („Лукаш“), навики, мав дуже

недичну роллю грати нерішучого, розбитого сумнівами юнака; публіка неабияк на з ролю, зашто схиляна ці недостаті характеру дієвої особи зараховувати на конто таких „прикмет“ у самого ж актора. Михайло Яблонський („Лісовик“) своєю чіткою дикцією довів кожне слово авторки, чого не можна сказати про всіх виконавців. Світ реалістичних буднів добре запрезентували Лідя Голука („Кіліна“) і Лідя Прокоп („Мати Лукашевича“). Михайло Гаврилюк, як кажуть, тієї днини був недужий, мабуть тому говорив затихо. Все ж був типом добрячого „дядька Лева“. Уляна Ільницька і Лідя Прокоп (у ролі „Того, що греблі рве“). Аскольд Лозинський („Водяник“), Оксана Шуль („Перелесник“), Оксана Гаврилюк „доля“ і „куць“, Реня Софья — (Русалка полубова) та всі інші справилися з ролями дуже добре. Голосні „Злісний“ (з яких не вирізняю ні одного по прізвищах, бо... не знаємо, котрі з них лишилися в Чикаго, а котрі виступали в Клівленді), і „Потерчата“ (Мотря Случинська й Оксана Корвицька) залишили прекрасне враження.

На бездоганній плавності дії й гуртовий спен можна було відчутти мольбу у працю ансамблю на пробах, так акторських (Лідя Крушельницька), як те музичних (д-р Ігор Соєницький), і хореографічних (Ольга Ковальчук-Іваськів). Оформлення і світло ставили до Володимира Касіяна великі вимоги п'єси, яка насправді вимагає фільмових технічних засобів. Костюми Слави Геруляк і реквізит Оксани Шуст належно заокруглили вдалий образ вистави.

Окремої згадки заслуговує насправду мистецьке музичне оформлення п'єси, в виконанні 3-членної оркестри, під проводом д-ра Ігора Соєницького. Наслідкуванням співі було таке майстерство, що багато слухачів аж під кінець відкрили, що то не „Лукаш“ на сопілі грав... Фортепіанове солю д-ра І. Соєницького перед третью дією зраджував мистецький формат.

В час другої всевітньої війни, у Львові, після вистави „двохактївок“ Л. Українки: „Юанна, жінка Хусова“ й „На полі крові“ Юрій Шерех написав блискучу розбірку обидвох творів і її акторів, п. н.: „Театр Лесі Українки — чи Леся Українка в Театрі?“

З котрої із цих двох позицій виходити б, одне певне: сценічними творами найлегше сполуляризувати Лесю Українку серед широких мас і „продати“ їй теж всю іншу творчість великої поетеси.

Тому заповідь — обіцянка керівниці Студії — Ліді Крушельницької прихати на другий рік з іншими драматичними творами Лесі Українки, вітаємо з радістю.

Через чийсь, недогляд п. Лідія Крушельницька після вистави не дістала в Клівленді квітів. Проте догнати ваді спонтанні оплески для неї з залу, від публіки і зі сцени, від її владних учнів, були найкращим доказом, що вона дістала від нас наші серця.

О. Гайський

Українці Денверу вшанували проф. Володимира Кубійовича

Після перших відділів українців Денверу, 13 років тому, проф. Вол. Кубійович за гостів до нашої громади, цим разом в асисті д-ра Атанаса Фіголя, відомого політичного діяча і видавничого завідувача „Енциклопедії Українознавства“, видаваної Науковим Товариством ім. Шевченка.

Як на наш денверський уривок, досить поважне число громадян зішлося ввечері в середу 30-го вересня, щоб привітати і святочним вечором вшанувати 70-ліття життя та 50-ліття наукової діяльності цього визначного українського науковця, ім'я якого є також знаме і поза українською спільнотою.

За почесним столом в залі Пласт. домівки біля ювілята і гостя д-ра Атанаса Фіголя засіла почесна президія — парох укр. кат. церкви в Денвері о. Павло Смайт та представники місцевих організацій. Святочний вечір відкрив голова Відділу УККА інж. Мирослав Кальба, привітавши шановного ювілята в красоріччю привіт і вказуючи на його великі заслуги для української науки в тих аспектах, в яких вона тепер не може розвиватися в Україні з огляду на її поневолення. Від НТШ і УВАН коротко, але щиро привітав проф. Вол. Кубійовича проф. д-р Богдан Винар, а від Відділу СУА його голова п-і Стефанія Левченко.

Після того промовив проф. Вол. Кубійович, подякувавши за прийняті та при тому подав змістовний нарис праці над твором, який забрав найбільшу частину часу в його науковій діяльності. Це праця на ЕУ1, ЕУ2 і АЕУ („Енциклопедія Українознавства“ загальною, словникова і англійською), яку він розпочав ще в 1947 р.

У праці над Енциклопедією Українознавства бере участь багато співпрацівників, але праця проф. Кубійовича як головного її редактора являється координаційною, і тому найбільш відповідальною.

Справа з виданням ЕУ2 і Англійської Енциклопедії Українознавства почала чимраз більше ускладнюватися. Завдяки допомозі Українського Народного Союзу, видання АЕУ вийшло на чисті води і вкортіт появиться в другий том. На жаль, видання чергових томів ЕУ2 дуже сповільнилося.

Співпрацівники порозділилися по всіх континентах світу, а частина з них вже й відійшла з цього світу, а сама редакція мусіла змінювати місце осідку. Тепер багато співпрацівників мусять заробляти на прожиток, і в них не стає часу на систематичну працю над гаслами ЕУ2, а фінансів, щоб заардувати їх лиш над „Енциклопедією Українознавства“, нема, і тому поява її чергових

томів така добре співпаяється, 13 років тому, як проф. Кубійович гостив в Денвері, був виданий 3-й том ЕУ2, а після стільки років могли появиться лише том 4 і 5 (цілість розрахована на 8 томів і ще 1 додатковий). Рушити і приспішити видання можуть тільки фонди, бо сам її головний творець має добру волю і твердий намір закінчити це важке діло.

Слово проф. Кубійовича нагородило присутні щирими оцінками.

Після того промовляв д-р Атанас Фігель, довголітній співпрацівник НТШ, який також вклав немало зусиль у видавничу справу „Енциклопедії Українознавства“.

В своєму красоріччюму слові д-р Фігель глибоко переконуюче доводив те, що всі народи завжди вкладали і вкладають найбільше зусиль для виявлення своєї ідентичності, а люди, яким є байдукою ідентичність свого народу, не розуміють цілі і завдання життя. Підкреслюючи відданість і важливість праці проф. Кубійовича, д-р Фігель сказав, що праця професора Кубійовича є важливою для нас так, як і праця нашого історика академіка Михайла Грушевського, бо Грушевський довів світові хто ми, а Кубійович показав світові де ми.

Проф. Кубійович з теж визначним географом України. Він є автором багатьох наукових праць з ділянок географії, демографії, статистики, картографії та інших. Серед тих праць виділяють як наріжні стовпи його науковецької праці „Атлас України“ та „Географія України“. Після закінчення офіційної частини ввечері, присутні ще довго гурторили при поданні чаю та перекусці. Дехто підходив до почесного стола, щоб поспілкуватися з визначними гостями, жертувавши щось на видання Фонд ЕУ2 та набути ювілейну книжечку проф. Кубійовича „Мені 70“.

Шкода, що той вечір припав в будень і значна частина наших денверців не мала можливості взяти участь в ньому та зложити свою пожертву на фонд видання ЕУ2. Але думасмо, що на цю важливу і дячну пожертву це не є зазіпано, а злочини й повинен кожен український патріот.

Досі, українська еміграція пожертвувала на видання української енциклопедії понад 300 тисяч доларів.

Всіх нас болить, коли хтось з чужинців утворює нас з тим, що поневолюють Україну, а хто ж має сказати світові правду про нас? Можемо і мусимо сказати ми самі, появою таких праць як „Енциклопедія Українознавства“. То ж, не очікуючи на інших, всі допоможіть повитися цій енциклопедії і сповити її важке завдання, К. Круський

ЗАГАЛЬНЕ ЧИ ОСОБИСТЕ?

(Закінчення зі стор. 2-ої)

дужого до свого минулого, а тим і майбутнього, відходять молоді люди, асимілюючись, то тут годі вини скидати тільки на окупанта, хоч — безперечно — він веде виразну політику асиміляції, обезоличення українського народу. Але де відповідальність народу, де його самооборона, де його спротив?

Ми не знаємо, скільки буде завтра послідовників В. Мороза, які свідомо за свій протест підуть до в'язниці. Вони напевно будуть. Але не наша справа кидати лише братів на рідних землях до спротиву. Наша справа

Т. Дж.

В ПІДНІ НЕ ПРИПІНЮЮТЬСЯ заворушення у цюраз іншій провінції. У великому місті Калкуті поліція вбила вже 20 осіб впродовж минулого тижня, стріляючи до масових вуличних демонстрацій.

Підсумки 20-річної праці Осередку СУМА ім. Крут в Чикаго

Одним з найчисленніших згуртовувань українців стало в 1948-1950 роках місто Чикаго. Група наших чикагівських переселенців утворилася на півдні міста, де ми, для збереження нашої національної спільноти від винищення, розселення, застали в 1950 році Осередок СУМА ім. Крут, що його першим головою був сл. п. Ілля Костелина.

Головним завданням старшого членства поставило собі згуртування в Осередку якнайбільшої кількості дорослих в рядах сумівського юнацтва і тієї ідеї присвятило майже всю свою діяльність. Вільність старшого членства нашого Осередку належать водночас до заснованого в 1952 році в нашій південночикагівській громаді 24-го Відділу ООЧСУ. Тому всю нашу діяльність ведемо спільними зусиллями.

Першим завданням нашої сумівської - ооучівської громади було придбання в 1957 році спільної домівки, що в ній досі ведеється наша діяльність.

Зорганізований при Осередку Відділ ЮСУМА одержав згодом назву 22-ий Відділ Юнацтва СУМА „Конотоп“. За час його існування в Відділі зареєстровано понад 160 членів юнацтва. Правда, багато членів з того числа під сучасну пору є батьками, деякі з них активними членами Осередку, інші студіюють у вищих школах Америки, ще інші перебувають в американському війську. Решта юнацтва є в Осередку і старший актив членства, тобто виховники, ведуть з ними систематичну виховну працю.

При Відділі зорганізовано драматичний та танцювальні гуртки, хор юнаків, спортивні дружини. Всі ці самодіяльні гуртки Відділу збагачували програми наших національних святкувань та брали участь у Злетах та Злигах СУМА, здобуваючи грамоти і чаші та загальне призначення. Кожного року, згідно з устаткованою традицією, силами сумівського юнацтва організується дві іпрези, а саме: традиційна „Ялішка“ та „Місяць Траєвель — Місяць Юного Сумівця“, що його пов'язують з днем Матері. В час різдвяного сезону юнацтво СУМА відвідує українські родини нашого терену з „колядою“ на Фонд Юнацтва СУМА. Це зацікавлює і поглиблює дружні взаємини Осередку та юнацтва з нашим громадянством, яке рік-річно очікує раді прибуття сумівських колядників.

Поруч з плановим веденням згаданих вище виховних занять з юнацтвом Управління СУМА - ООЧСУ зорганізували в нашій домівці Українознавчу школу, яка стала діяльним співчинником у вихованні кадрів свідомої ідейної та дисциплінованої молоді.

Підсумовуючи 20-тирічний період праці українознавчої школи СУМА - ООЧСУ, завдяки наполегливій праці вчителів, які пожертвували свій вільний час і ідейно виконували свій національний обов'язок, треба ствердити, що наша школа виховала вже десятки дітей в українському душі, навчила їх писати і читати по-українськи, чим ми можемо справді гордитися.

Упродовж двадцятиріччя нашого існування у нас систематично діяли мистецькі гуртки старших членів СУМА - ООЧСУ: чоловічий та мішаний хор і драматичний гурток, що своїми виступами збагачував програми різних іпрез. З огляду на зростання віку старшого членства, згадані мистецькі гуртки, на жаль, підлягають процесові самоликвідації.

За звітний час найбільш активним і пропагандним

ЯПОНСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР ЕЙСАКУ САТО осаджує блискучу перемогу на конгресі своєї Ліберально-демократичної, насправді консервативної партії: 353 голоси за, вилізли за залишення його на становищі голови партії, проти 111-ох, які були за колишнього міністра закордонних справ Такео Мікі. Цей останній не різнився своєю політичною програмою від Ейсаку Сато, а тільки пропонував „зміну“. В Японії існує традиційний звичай, що голову керівної партії вибирають що два роки. Тому, що та партія має більшість в парламенті, то він автоматично стає прем'єром. Ейсаку Сато урядуватиме виявляю, як на



Дітилося сумною вісткою з Рідного, Приятельми і Знайомими, що 14-го жовтня 1970 р. у Чернівцях, на Буковині, до домів і внаслідок недуги відійшов у Вічність на 88-му році життя наша Найдорожча

МАМА, БАВЦЯ, ПРАБАВЦЯ, СЕСТРА І ТІТКА

бл. п. ГЛІНЕРІЯ з ОМЕЛЬСЬКИХ ЦИГАНЮК

вдова по бл. п. дир. школи Теодорі, була довголітнім учителем на Буковині.

Тіло Покійної поховано у рідному гробі в Чернівцях на Буковині.

В глибокому смутку:

СТЕФАНІЯ ЖУКОВСЬКА — донька КЛІВІДІА ФІОМЕНКО — донька з рідного ЛЮБІА ГЕРАСИМОВИЧ — сестра СВІТЛА ОМЕЛЬСЬКА — братанок з рідного ВЕРА БОЖАК — братанка ОЛЕКСАНДЕР ОМЕЛЬСЬКИЙ — братанок з дружини

ЯРОСЛАВА ЛУШПИНСЬКА — сестриня ЯРОСЛАВ ОМЕЛЬСЬКИЙ — братанок з дружини

УКРАЇНСКА ВІЛНА АКАДЕМІЯ НАУК у США Виставляємо глибоке співчуття професору В. В. МІХОВСЬКОМУ і РОДИНІ з приводу смерті Його Дружини



ІННИ ЛЕОНТІВНИ МІХОВСЬКОЇ

яка померла 31-го жовтня 1970 року.

ВІЧНА ЇЇ ПАМ'ЯТЬ!

УПРАВА УВАН у США



Дітилося сумною вісткою з Приятельми і Знайомими, що 31-го жовтня 1970 р. несподівано відійшов у Вічність на 55-му році життя наш Найдорожчий КУЗІН

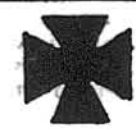
бл. п. СТЕФАН ЗАЛЕСЬКИЙ

бувший актор українського оперного театру у Львові, на еміграції в Австрії — Лінден, в Німеччині — Мюнхен, а тепер в Австрії — Мельбурні.

ПОХОРОН відбудеться в середу, 4-го листопада 1970 року в Мельбурні, Австралія.

Горем прибиті:

кузина — ЮЛІАН з дружиною АННА МАРІЯ КОКОРУДЗ кузина — ГРИНА з мужем РОМАНОМ ЯРОН Рідною швагер — ІВАН з дружиною ОЛЬГОЮ КОВЯР сестра — ГРИНА і родина в Україні



У безмежному болю і смутку повідомляємо, що для 31-го жовтня 1970 року відійшов несподівано від нас у Вічність на 69-му році життя, прийнявши Найдорожчий Тайни, наш Найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО, ДІДНЬО, БРАТ І ШВАГЕР

бл. п. д-р МИРОСЛАВ КОМАРЯНСЬКИЙ

бл. п. д-р МИРОСЛАВ КОМАРЯНСЬКИЙ

б. старшина УГА і член багатьох організацій. ПІНАХИДІ відбудуться у вівторок, дня 3. листопада 1970 р. о год. 7:30 і в середу, 4. листопада о год. 7:30 в заведенні п. Михайла Колотіди.

ПОХОРОН відбудеться в четвер 5. листопада 1970 р. о год. 8:45 з того самого заведення в церкві св. Покосата на Пармі, на цвинтар української католицької церкви св. апостола Петра і Павла у Пармі, Огайо.

Прибиті горем:

дружина — ЗЕНОВІЯ донька — ГЕНА з чоловіком АНТОНОМ і дітьми: АНДРІЙКОМ, ПАМЕЛЕЮ і РОМЧОМ сні — ГІОР з дружиною ДЗВІНЕЮ сестра — ГЕНА ДОЛГА сестра — МАРІА в Україні сестриня — СВІТЛА ДОЛГІНІ з дружиною і дітьми сестриня — СЕРГІЙ ДОЛГІНІ з дружиною швагер — ОЛІА МОНТАСЕНІЧ з чоловіком і синами Власиком і донькою Рідна в Америці, Канаді, Україні і Австралії

Увага! ПІТТСБУРГ!

Аудиторія

South High School

10 & E. Carson Streets

South Side

PITTSBURGH, Pa.

ПІТТСБУРГСЬКИЙ КОМІТЕТ ФОНДУ КАТЕДРИ УКРАЇНОЗНАВСТВА ВЛАШТОВУЄ

ФЕСТИВАЛЬ УКРАЇНСЬКОЇ ПІСНІ І МУЗИКИ

з участю ХОРУ „ДНІПРО“ з ОРНЕСТРОЮ з Клівленд, Огайо

під орудою СВІТЛА О. САДОВСЬКОГО

Увага! ПІТТСБУРГ!

Неділя,

8-го листопада 1970 р.

год. 3:00 по пол.

Невидимі співвиконавці опери „Лис Микита“

Наближається день прем'єри найновішої української опери „Лис Микита“ в Нью-Йорку — у суботу 7-го листопада в залі „Фешен Індустрі Гайскул“, при 24-й вул., між 7 і 8 етн. Рівно о 8-й вечора зазвучить оркестра під диригуванням професора УМІ Юрія Оранського, відкритий заслон і розпочнеться вистава казки, яка, можливо, не є казкою.

В оркестрі й на сцені братимуть участь 105 осіб, однак підготовою до вистави займалися щонайменше 120 осіб. Опера не надто проста для сприйняття, ще складніше до виконання. Для глядачів спонсор вистави СУК „Провидіння“ видав окремі лібретто і програми, щоб мали змогу вчасно ознайомитися із змістом опери, з виконавцями.

„Але в програмі всього не скажеш, там не названо 15 чи й більше людей, які не з'являються на сцені в казкових „Лисовинах“ чи на „Королівському дворі“ Лева, але без яких — без їхньої допомоги, годі було б здійснити відповідний показ опери. До таких належить молода мисткиня Тая Бульба-Витвицька, яка бездоганно впровадувала звірячі маски за такими ж бездоганними проєктами мистця Едварда Козака і своїми, за два місяці, хоча праці було на пірвоку. Допомогає її чоловік, Андрій Витвицький, привозив маски аж із Бостону, де живе родина, допомагали й сестра Марія, і навіть їхня бабуся. Так „замаскувалося“ акторів-співачів.

Не побачуть глядачі „Лиса Микиту“ за великим Іваном Франком, музикант Василь Овчаренко до лібретта Леоніда Полтави, відповідаючи за костюми Марію Швед, який допомагали палі Ольга Маланка, Леоніда Петрович, ціла родина півба Романів, Олександр Шустер аж у Бріджпорі, навіть старенька мати диригента опери...

Н. П.

Російські хулігани нападають...

(Закінчення зі стор. 101)
1970 року, стали мафістатією українського студентства та виявом його солідарності в боротьбі з чужоземними нападниками.
Зі Львова теж повідомляють, що на весну цього року відбувся напад на українських студентів Львівського лісотехнічного інституту у парку ім. Б. Хмельницького. Студенти Йосип Пудилік, Микола Чинишинський і Василь Кирилик сиділи в парку і говорили українською мовою. На них напала ватага бандитів з антиукраїнськими вигукми, побиваючи їх до тої ступені, що Василь Кирилик втратив зір і частинно спаралізований.

На вимогу львівських громадян і батьків побитих, місцева міліція була примушена зробити розслідування за бандами. При допомозі молоді й студентів було викрито російську ватагу, яка мала свою кривку, ножі, шини, сітки та інші прилади, при допомозі яких тортувала свої жертви. До цієї найбільш агресивної львівської ватаги, яку довгий час тортували органи КГБ і міліція, належали брати Жердеви, Мутних, Курій, Джебей, Зотин, Васильєв, Паршин, Ольховий, Краєць та інші, майже всі діти російських партійців та високих урядовців. В липні 1970 року відбувся над злочинцями суд, який дав їм дуже низькі виміри кари, що до глибини обурило мешканців Львова. Стало відомо, що в цій справі було вислано відповідні протести до органів влади у Львові й Києві.

На вимогу львівських громадян і батьків побитих, місцева міліція була примушена зробити розслідування за бандами. При допомозі молоді й студентів було викрито російську ватагу, яка мала свою кривку, ножі, шини, сітки та інші прилади, при допомозі яких тортувала свої жертви. До цієї найбільш агресивної львівської ватаги, яку довгий час тортували органи КГБ і міліція, належали брати Жердеви, Мутних, Курій, Джебей, Зотин, Васильєв, Паршин, Ольховий, Краєць та інші, майже всі діти російських партійців та високих урядовців. В липні 1970 року відбувся над злочинцями суд, який дав їм дуже низькі виміри кари, що до глибини обурило мешканців Львова. Стало відомо, що в цій справі було вислано відповідні протести до органів влади у Львові й Києві.

На вимогу львівських громадян і батьків побитих, місцева міліція була примушена зробити розслідування за бандами. При допомозі молоді й студентів було викрито російську ватагу, яка мала свою кривку, ножі, шини, сітки та інші прилади, при допомозі яких тортувала свої жертви. До цієї найбільш агресивної львівської ватаги, яку довгий час тортували органи КГБ і міліція, належали брати Жердеви, Мутних, Курій, Джебей, Зотин, Васильєв, Паршин, Ольховий, Краєць та інші, майже всі діти російських партійців та високих урядовців. В липні 1970 року відбувся над злочинцями суд, який дав їм дуже низькі виміри кари, що до глибини обурило мешканців Львова. Стало відомо, що в цій справі було вислано відповідні протести до органів влади у Львові й Києві.

На вимогу львівських громадян і батьків побитих, місцева міліція була примушена зробити розслідування за бандами. При допомозі молоді й студентів було викрито російську ватагу, яка мала свою кривку, ножі, шини, сітки та інші прилади, при допомозі яких тортувала свої жертви. До цієї найбільш агресивної львівської ватаги, яку довгий час тортували органи КГБ і міліція, належали брати Жердеви, Мутних, Курій, Джебей, Зотин, Васильєв, Паршин, Ольховий, Краєць та інші, майже всі діти російських партійців та високих урядовців. В липні 1970 року відбувся над злочинцями суд, який дав їм дуже низькі виміри кари, що до глибини обурило мешканців Львова. Стало відомо, що в цій справі було вислано відповідні протести до органів влади у Львові й Києві.

На вимогу львівських громадян і батьків побитих, місцева міліція була примушена зробити розслідування за бандами. При допомозі молоді й студентів було викрито російську ватагу, яка мала свою кривку, ножі, шини, сітки та інші прилади, при допомозі яких тортувала свої жертви. До цієї найбільш агресивної львівської ватаги, яку довгий час тортували органи КГБ і міліція, належали брати Жердеви, Мутних, Курій, Джебей, Зотин, Васильєв, Паршин, Ольховий, Краєць та інші, майже всі діти російських партійців та високих урядовців. В липні 1970 року відбувся над злочинцями суд, який дав їм дуже низькі виміри кари, що до глибини обурило мешканців Львова. Стало відомо, що в цій справі було вислано відповідні протести до органів влади у Львові й Києві.

Українці в Монреальському Музеї Мистецтв

Півмільйонна українська спільнота в Канаді, починаючи з другої половини минулого сторіччя, себто від перших українських поселенців, своїм величезним вкладом праці у всіх ділянках життя молоді країни, відзначилася як одна з найпозитивніших етнічних груп. Мозольними руками перших українських піонерів поряд з іншими імігрантами, замінено великі простори диких пустирів західної Канади в родючі степи й наповнено шпиклі зерновим золотом. Нащадки українських піонерів за неціль століття зайняли визначні місця в житті нашої країни, починаючи від міністра і сенаторів у федеральному уряді, міністрів в провінційних урядах, численних послів та посаджених міст. Українські підприємці й професіоналісти дали колосальний вклад в розбудову економіки. Не відстали українці в науковому та культурно-мистецькому світі. Не раз керівники нашої країни з великим признанням підкреслювали здобутки українців в загальному розвитку нашої держави.

Коли весною 1969 року Монреальський Музей Мистецтв звернувся до українців Монреалю з закликом включитися в діяльність цієї культурної інституції, українці негайно відгукнулися позитивно на це, створивши Український Комітет Співпраці з Музеєм, приславши віражу 50 членів для музею. Українська громада Монреалю, що нараховує приблизно 20 тисяч людей, завжди брала активну участь в культурно-мистецькому житті разом з англо-й франкомовними співгромадянами в нашій Метрополі. Наприклад можна навести участь українців в імпрезах „ЕКС-ПО 1967“ та продовжувача Експо — „Світ Людини“.

Український Комітет Співпраці з Монреальським Музеєм розпочав свою роботу з метою встановити базу для промощення шляху українському мистецтву до установ, що займаються збиранням скарбів, передусім з ділянки образотворчого мистецтва. Отже комітет відразу запланував працю: виставку світової слави українського скульптора Олександра Архипенка з метою заперечити поняттю поширеному в мистецькому світі про його російське походження. Планується виставка видатного майстра дерев'яних Якова Гніздовського та загальна виставка українського мистецтва.

В міжчасі вирінула можливість, закупити картину відомого канадського маляра Василя Курілика, сина українських піонерів з Альберти, який перший в Канаді серією своїх образів змалював важке, але гідне життя українських поселенців. Комітет не вагаючись закупив картину вартістю 1.050 доларів, що її передано в музей під час вчорашньої церемонії в четвер 29-го жовтня, за участю мистця Василя Курілика. Того ж дня пополюді Василь Курілик висвітлить діапозитиви свого великого твору під назвою „Страсті“, що складається з 160 образів та над яким він працював 6 літ. Він майже рік перебував в Св.тій землі, щоб вивчити матеріал для свого задуму.

Для підкреслення святості подій вручення картини музеєві відбудеться ввечері концерт за участю п'яніста Ірени Жука та скрипальки Євгена Гусарука. В програмі концерту — твір українського композитора Юрія Філія. Всі три мистці — монреальці.

З метою задокументувати цю небуденну подію в історії українців Монреалю — про церемонію вручення дарунку Музеєві видано репрезентативну „Програму Суверні“, якою збережеться пам'ять в архівах і бібліотеках про почин українців в ділянці промощення доріг українському мистецтву в напрямі духовних багатств.

Мистецького світу. Не раз керівники нашої країни з великим признанням підкреслювали здобутки українців в загальному розвитку нашої держави.

Коли весною 1969 року Монреальський Музей Мистецтв звернувся до українців Монреалю з закликом включитися в діяльність цієї культурної інституції, українці негайно відгукнулися позитивно на це, створивши Український Комітет Співпраці з Музеєм, приславши віражу 50 членів для музею. Українська громада Монреалю, що нараховує приблизно 20 тисяч людей, завжди брала активну участь в культурно-мистецькому житті разом з англо-й франкомовними співгромадянами в нашій Метрополі. Наприклад можна навести участь українців в імпрезах „ЕКС-ПО 1967“ та продовжувача Експо — „Світ Людини“.

Український Комітет Співпраці з Монреальським Музеєм розпочав свою роботу з метою встановити базу для промощення шляху українському мистецтву до установ, що займаються збиранням скарбів, передусім з ділянки образотворчого мистецтва. Отже комітет відразу запланував працю: виставку світової слави українського скульптора Олександра Архипенка з метою заперечити поняттю поширеному в мистецькому світі про його російське походження. Планується виставка видатного майстра дерев'яних Якова Гніздовського та загальна виставка українського мистецтва.

В міжчасі вирінула можливість, закупити картину відомого канадського маляра Василя Курілика, сина українських піонерів з Альберти, який перший в Канаді серією своїх образів змалював важке, але гідне життя українських поселенців. Комітет не вагаючись закупив картину вартістю 1.050 доларів, що її передано в музей під час вчорашньої церемонії в четвер 29-го жовтня, за участю мистця Василя Курілика. Того ж дня пополюді Василь Курілик висвітлить діапозитиви свого великого твору під назвою „Страсті“, що складається з 160 образів та над яким він працював 6 літ. Він майже рік перебував в Св.тій землі, щоб вивчити матеріал для свого задуму.

Для підкреслення святості подій вручення картини музеєві відбудеться ввечері концерт за участю п'яніста Ірени Жука та скрипальки Євгена Гусарука. В програмі концерту — твір українського композитора Юрія Філія. Всі три мистці — монреальці.

З метою задокументувати цю небуденну подію в історії українців Монреалю — про церемонію вручення дарунку Музеєві видано репрезентативну „Програму Суверні“, якою збережеться пам'ять в архівах і бібліотеках про почин українців в ділянці промощення доріг українському мистецтву в напрямі духовних багатств.

Мистецького світу. Не раз керівники нашої країни з великим признанням підкреслювали здобутки українців в загальному розвитку нашої держави.

Коли весною 1969 року Монреальський Музей Мистецтв звернувся до українців Монреалю з закликом включитися в діяльність цієї культурної інституції, українці негайно відгукнулися позитивно на це, створивши Український Комітет Співпраці з Музеєм, приславши віражу 50 членів для музею. Українська громада Монреалю, що нараховує приблизно 20 тисяч людей, завжди брала активну участь в культурно-мистецькому житті разом з англо-й франкомовними співгромадянами в нашій Метрополі. Наприклад можна навести участь українців в імпрезах „ЕКС-ПО 1967“ та продовжувача Експо — „Світ Людини“.

„Червона Шапочка“ в Австралії

Ессендон. — Першою виставою новоствореного в Мельбурні в Австралії Українського Дитячого Театру під керівництвом акторки п-ї Л. Максимішини, була вистава популярної оперети для дітей „Червона Шапочка“, музика сл. п. Василя Векоровайного, до лібретта Л. Полтави. 300 глядачів оплескували виконавців від 3 до 13 рр., разом 19, заголовну роль із співами гарно виконувала 6-річна Катруся Савчук. Оркестрою з молоді диригував проф. І. Джуфер.

Керівникові УДТеатру й режисерів п-ї Л. Максимішини та малим акторам були піднесені квіти та пакуночки з солодким, „Червона Шапочка“, вперше друкована в журналі УНСОЮЗ для дітей „Веселка“, йтиме в Саншайні, Нобл Парку і Джолонгу.



GRANITE — MARBLE — BRONZE

Телеф.: (201) 372-0468

ROSE-HILL MONUMENTS

184 UNION AVENUE IRVINGTON, N.J. 07111
S. ZELINSKY — ПІЛІП ЧУН

ПЕРШЕ УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО НАДГРОБНИКІВ. СТАВЛЯЄМО ПАМ'ЯТНИКИ НА ВСІХ ЦВІНТАРЯХ І НА СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУК, НЮ ДЖЕРЗІ.

ОКЛАДАЙТЕ ОВОЇ ОЩАДНОСТІ
В НАЙСТАРІШІЙ ЦАДНИЦІ КЛІВЛЕНДУ

WEST SIDE FEDERAL SAVINGS

AND LOAN ASSOCIATION

ОСНОВАНА 1886

- Тут Ваші гроші гарантовані високим резервовим фондом.
- Тут Ваші гроші обезпечені Державною Агенцією F.S.I.C. до \$20,000.
- Тут Ваші гроші одержують високі відсотки виплачувані чотири рази в рік, обраховувані щоденно від дня депозиту до дня виплати.
- Тут маєте до вибору різні форми щадничих конт і щадничих сертифікатів.
- Тут можете легко щадити через пошту — ми оплачуємо кошта пересилки.
- Тут знайдете одинокую велику фінансову установу, яка для підкреслення тісного зв'язку з українською громадою, формально називає одну свою філію „Ukrainian Office“.
- Тут можете свої справи залагодити в українській мові.

ПЛАТИМО ВИСОКІ ВІДСОТКИ НА ОЩАДНОСТІ

5% ЩАДНИЧІ СЕРТИФІКАТИ **5 1/4%**
Щоденні відсотки на щадничі конт — від дня депозиту до дня виплати — платні щотири місяці.
5 1/4% — 5 3/4%
6%
Щоденні відсотки на Діамагнотів Щадничі Конт — платне квартално.

ПИШИТЬ ПО ІНФОРМАЦІЇ

WEST SIDE FEDERAL SAVINGS

ЦЕНТРАЛЯ

21510 Lorain Road, Cleveland, Ohio 44126

ФІЛІЇ:

Середмістя 345 Euclid Avenue
Парма 5839 Ridge Road
Українська філія 2190 Professor Street
North Royalton 6465 Royalton Road
W. 25th Street 2025 W. 25th Street
Vermillion 4400 Liberty Avenue

Член Federal Savings & Loan Insurance Corporation

ТАРЗАН, Ч. 6458. Докт ор Доміні знову ласться



Тарзане, мої ноги знову живі! — Від стіп до колін! Тарзане! Я можу рухати колінами! Як чудово! Докт ор Доміні, якого лікують жінки, тримав веза ого рожею „води, що дає життя“, стає ще більш сер- дитим супроти медсестри Наомі. Це непослух, медсестро! Наомі! Це коштуватиме тобі твоє службовче призначення!

Різне

Українське Висилкове Бюро
ROMAN PARCEL SERVICE
141 2nd Avenue, New York City
Tel.: 475-7430. — Висиласмо ПАКЕТИ з ОДИГОМ І ХАРЧА- МА в УКРАЇНУ і до СССР. Різноманітні замовлення на мотоцикли, холодильники, телевізори і машини до пра- цят. Уряд. год.: від понед. до суб. 8:30 — 6:00 веч., в неділю від 10-2 по пол.

Real Estate

GLEN SPEY AREA COUNTRY & LAKE PROPERTIES
Call: Gibson McKenna
DAVIS R. CHANT REALTORS
Eldred, N.Y. (914) 956-7682

Helmetta 5 BEDROOMS
For your growing family this spacious 8 room colonial features 1 1/2 baths, wall to wall carpeting, 4 major appliances, fenced in swimming pool, garage and covered patio. If that's not enough how about a large landscaped lot with 2 trees towering over 100 ft. high and bubbling running brook accenting one side. FHA and VA terms available for all qualified buyers. Just \$28,500.
SENEY BROKER
1819 Woodbridge Avenue
Edison, N.J. (201) 985-1731
If No Answer 985-3010

Real Estate

GAS STATION/GAR BODY SHOP
Auto junkyard in rear. New 8' high metal fence. Crane, "mag- net, scrap, shear available. Some scrap cars & trucks. Loc. on busy Rte 23, Columbia County, N.Y. Price \$28,500. Call Owner Anytime (518) 329-7765

Richmond Hill North, голо Форест Парку,
ВЕЛИКИЙ, 1 ПОД ДІМ
9 кім., 55 x 105 площа, 4 великі спальні, вітальня, їдальня 16 x 20 фт., забавова кім., кухня і спікарня, 1 1/2 лавніч- ки, город і гараж. Тел. влас- ника — (212) 441-2895.

Lakewood, N.J.
Modern Bi-Level
ADJOINS COUNTRY CLUB
4 bedrooms, 2 1/2 baths, 2-car garage, centrally air cond. Fully carpeted. Many extras plus the executive location. Ask'g \$36,500.
1-201-364-3246

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила!

Funeral Directors

Theodore WOLININ, Inc.
Директор
Похоронного Заведення
123 East 7th Street
NEW YORK, N.Y. 10009
Tel: GR 5-1437
СОЛІДНА ОБСЛУГА

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ. Контрольована температура. Модерна установка до ужитку ДАРОМ.

PETER JAREMA
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

SINKOWSKY FUNERAL SERVICE

2844 Westchester Avenue
NEW YORK, N.Y. 10661
Tel.: 863-2475

Директор
ПОСНФ СЕНКОВСЬКИЙ
Занімає влаштуванням по- хоронів в каліфорн., поло- жених в кожній районі міста. Похорони по міні- мальних цінах.

MEN AND WOMEN JOB OPPORTUNITIES
Trainees or Experienced
• LIGHT MACHINE OPERATORS
• ELECTRICAL MAINTENANCE MAN
• STOCK ROOM & MATERIAL HANDLERS
• FORK TRUCK OPERATOR
• EXPERIENCED POLISHERS (full or part time)
• LIGHT ASSEMBLERS
Go with a growing company, steady work, modern plant, good starting pay. Apply in person
STANDARD KEIL HARDWARE CO.
Route 34 & Allenwood Rd. Allenwood, N.J.
An equal opportunity employer